

[Økonomiministeren]

Den svenske krone blev umiddelbart før devalueringen noteret til 145,00 i København og umiddelbart efter til 130,80, hvilket svarer til niveauet i midten af 1980.

Den danske industris konkurrenceevne over for svenske konkurrenter blev forbedret fra 1979 til 1980 som følge af de to nedskrivninger af kronen i efteråret 1979. Udviklingen i den dansk-svenske samhandel siden 1978 tyder på, at der herudover har været en tendens til styrkelse af de danske virksomheders konkurrencestilling over for konkurrerende svenske virksomheder. Selv om det på det foreliggende statistiske grundlag ikke med sikkerhed kan dokumenteres, kan denne udvikling antagelig ikke mindst forklares ved, at produktivitetsudviklingen i danske virksomheder synes at have været bedre end den i denne periode ofte svage produktivitetsudvikling i de svenske virksomheder. Da lønstigningen i industrien fra 1980 til 1981 har været noget stærkere i Sverige end i Danmark, er der på forhånd ikke grund til at antage, at den skete tilbagevenden til kursrelationerne i midten af 1980 vil skabe konkurrencemæssige problemer for dansk industri.

Selv om den relative forbedring af de danske virksomheders konkurrenceevne branchemæssigt er sket over et bredt felt, kan det selvsagt ikke udelukkes, at den her skete kursændring for enkelte danske virksomheder i mærkbar grad kan have en negativ virkning på konkurrenceforholdet.

Da den svenske industris udgifter til energi, råvarer og halvfabrikata vil stige som følge af devalueringen, vil næsten alle svenske virksomheder efter en kort tid være nødt til at forhøje deres eksportpriser, regnet i svenske kroner, således at den prismæssige konkurrencefordel vil blive noget lavere end 10 pct. Om der herudover vil blive tale om stigning i de svenske eksportpriser, vil afhænge af, om de svenske eksportvirksomheder vil lægge vægten på at opnå en forøgelse af deres fortjeneste pr. solgt enhed eller på at øge de afsatte mængder.

Samhandelen i 1980 mellem Danmark og Sverige fremgår af bilagstabellen.

Udviklingen i samhandelen mellem Danmark og Sverige har i årene siden 1975 været præget af, at der i begge lande har været en tendens til relativt fald i importen fra det andet land. Dette gælder særlig udpræget for Sveriges eksport til Danmark, hvor andelen

af importen af forarbejdede industrivarer (ekskl. energi og halvfabrikata) er faldet fra ca. 17 pct. i 1975 til ca. 12,5 pct. i 1980. Den danske industri har også i samme periode tabt markedsandele på det svenske marked, men nedgangen har været væsentlig svagere end faldet i den svenske industris markedsandele i Danmark.

Da som nævnt andre forhold end valutaudviklingen har påvirket samhandelen mellem Sverige og Danmark, anser man det ikke for forsvarligt at give et præcist skøn i kroner og øre i virkningen af den svenske devaluering på samhandelen mellem Danmark og Sverige. Selv om der selvsagt sammenlignet med forholdene i sommeren 1981 vil blive tale om en forbedring af de svenske industrivirksomheders konkurrencestilling både på det svenske og det danske marked, er der i lyset af handelsbalanceudviklingen i 1979-80 grund til at antage, at den negative virkning af kursforskydningen vil være ret moderat.

Ved en samlet bedømmelse af udviklingen på den bilaterale handelsbalance mellem Danmark og Sverige må det tillige tages i betragtning, at priserne på importvarer fra Sverige med prisansættelse i svenske kroner vil blive billigere for de danske købere.

Ser man på konkurrenceforholdet mellem svensk og dansk industri på tredjelandsmarkeder, er det iøjnefaldende, at der er meget store forskelle i eksportsammensætningen. For betydelige produktgrupper som skovbrugsprodukter, køretøjer, telefonmateriel, animalske landbrugsprodukter og cementmaskiner er der kun en ringe grad af konkurrence på eksportmarkederne. Det er dog på den anden side klart, at der på en række andre vareområder (eksempelvis nogle maskinområder, køleskabe, støvsugere, møbler, porcelæn og visse andre forbrugsvarer) er et ret direkte konkurrenceforhold. I praksis vil denne konkurrence ikke mindst gøre sig gældende i relation til det norske marked - der er af væsentlig betydning både for den svenske og danske industri - men det er klart, at der også på andre markeder, bl. a. det tyske og det engelske, for nogle varegrupper er et konkurrenceforhold. I sig selv vil denne forbedrede svenske konkurrenceevne skabe vanskeligere afsætningsvilkår for danske virksomheder. Da en række danske virksomheder er underleverandører til svenske foretagender, vil en øget afsætning for svensk